

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, declarat de inculpata

Milica Tatiana Mihail, născută la 30 martie 1983 în s. Samoilovka, regiunea Odessa, Ucraina, locuitoare a s. Slobozia-Dușca, r-nul Criuleni, cu viza de reședință în or. Dubăsari, str. Dzerjinschi 25, ap. 34, cetățeană a R. Moldova, condamnată anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Criuleni din 20 ianuarie 2010, în baza art. 220 alin. (1), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

2) prin sentința Judecătoriei Criuleni din 20 mai 2010, în baza art. 220 alin. (2) lit. c), 90 Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

3) prin sentința Judecătoriei Criuleni din 05 aprilie 2011 și decizia Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2011, în baza art. 220 alin. (2) lit. c), 96 Cod penal la 5 ani închisoare, cu amînarea executării pedepsei pînă la 19 mai 2017, adică pînă la împlinirea vârstei de 9 ani a copilului Milica Valeria, a.n. 19.05.2009;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>06 decembrie 2012 – 12 iulie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>07 august – 01 octombrie 2013,</i>
	<i>21 ianuarie – 05 martie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 12 iulie 2013, Milica Tatiana a fost condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activității de plasare în câmpul muncii peste hotare pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Criuleni din 05 aprilie 2011 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2011, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activității de plasare în câmpul muncii peste hotare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, începând cu 12 iulie 2013, deducându-se durata arestului preventiv de la 23 octombrie 2012 până la 11 iulie 2013.

Acțiunea civilă înaintată de Nedelcova Ala a fost admisă în principiu, urmând ca aceasta să se adreseze în instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpata Milica Tatiana, în luna noiembrie 2008, aflându-se în or. Dubăsari, urmărind scopul exploatării sexuale, acționând prin înțelegere prealabilă și împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, făcând abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, precum și determinată de faptul că ultima nu dispunea de mijloacele financiare necesare pentru achitarea unei intervenții chirurgicale, totodată înșelând victima cu privire la scopul deplasării în țara de destinație, sub pretextul angajării în calitate de servitoare la un hotel din or. Dubai, Emiratele Arabe Unite, a recrutat-o pe Nedelcova Ana.

Ulterior, în luna decembrie 2008, urmărind scopul traficului de ființe umane, Milica Tatiana a adăpostit-o pe Nedelcova Ana în locuița sa din or. Dubăsari, concomitent organizând transportarea acesteia în Emiratele Arabe Unite, suportând cheltuielile pentru perfectarea vizei de intrare și ședere pe teritoriul acestui stat și procurând bilete la avion.

La 12.01.2009, Milica Tatiana, urmărind scopul traficului de ființe umane, a organizat transportarea Anei Nedelcova din or. Dubăsari la Aeroportul Internațional Chișinău, prin comandarea și achitarea serviciilor de taximetrist lui Antipin Alexei, de unde Ana Nedelcova s-a deplasat în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite, în baza biletelor avia procurate de către Milica Tatiana.

Ajungând în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite, Nedelcova Ana a fost întâlnită de către o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală pe nume „Saida”, care acționa în comun cu Milica Tatiana și care a transportat-o la apartamentul în care locuia ultima.

Apoi persoana dată, care acționa în comun cu Milica Tatiana, a adăpostit-o pe Nedelcova Ana în apartamentul menționat, unde, solicitându-i întoarcerea unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil și amenințând-o cu aplicarea violenței fizice, a impus-o să presteze servicii sexuale mai multor bărbați, până când victima a reușit să evadeze.

Instanța a reținut că vinovăția inculpatei a fost dovedită prin cumulul de probe pertinente, concludente, administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată și a încadrat acțiunile ei în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșite de mai multe persoane.

La stabilirea felului și măsurii de pedeapsă, instanța ține cont de caracterul și gradul pericolului social a celor comise, de personalitatea inculpatei care este implicată în exploatarea sexuală a persoanelor în Emiratele Arabe Unite, ce se confirmă și prin sentințele definitive ale Judecătorei Criuleni prin care a fost condamnată de 3 ori pentru proxenetism (sentința din 21 ianuarie 2010 dosarul nr. 1-42/10; sentința din 20 mai 2010 dosarul nr. 1-63/10 și sentința din 05 aprilie 2011 dosarul nr. 1-33/11).

Pe caz circumstanțe atenuate nu au fost stabilite, iar ca circumstanță agravantă urmează a fi recunoscută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Astfel, corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar în condiții privative de libertate.

3. Avocatul Aliona Tufan a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelanta a invocat că atât organul de urmărire penală cât și instanța de fond neîntemeiat a constatat poziția de vulnerabilitate a părții vătămate Nedelcova Ana și a încadrat greșit acțiunile inculpatei în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată, prin declarațiile sale, Nedelcova Ana a încercat să convingă că ar fi avut o poziție vulnerabilă, însă prin declarațiile făcute dovedește contrariul. Poziția de vulnerabilitate a familiei Nedelcova, după cum a menționat și mama acesteia Tatiana Nedelcova, n-ar fi permis deplasarea în or. Dubai a surorii Anei dat fiind că este o călătorie costisitoare, iar mențiunea precum că s-a deplasat în a-i acorda ajutor pentru a se reîntoarce în RM nu-și găsește confirmare din motiv că în decurs de 3 săptămâni sora părții vătămate n-a întreprins nici o măsură în direcția dată, de fapt nici însăși partea vătămată pe parcursul aflării sale în or. Dubai n-a întreprins careva acțiuni de a se reîntoarce în RM, și nici n-a dorit acest fapt.

Ațit în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată n-au fost dobândite probe ce ar confirma faptul că partea vătămată a fost exploatată sexual.

Instanța a condamnat inculpata făcând trimitere la antecedentele penale, însă nu a luat în considerație faptul că dînsa este mamă a trei copii minori și nu a comis fapta în cauză. Cumulul de probe prezentate în cadrul ședinței de judecată relevă alt scenariu, prin care partea vătămată din motive necunoscute dorește ca inculpata să fie condamnată, eliberînd adevărații făptași de răspundere. Or, numai pentru faptul că anterior a mai comis infracțiuni instanța concluzionează că și această infracțiune ar putea fi comisă de inculpată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de ea o încadrare juridică corespunzătoare, cât și materialului probator administrat.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Necătfînd la faptul că inculpata vina în comiterea infracțiunii nu și-a recunoscut-o, vinovăția ei se dovedește de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul instanței de apel.

Astfel, partea vătămată Nedelcova Ana a declarat că inculpata a convins-o să plece în or. Dubai la lucru în calitate de cameristă cu un salariu de 1000 dolari SUA pe lună. Totodată, urma să fie asigurată cu hrană și nu trebuia să achite plata pentru gazdă. A căzut de acord numai din motiv că avea nevoie de bani, deoarece are la întreținere un copil minor care are nevoie de o intervenție chirurgicală.

Aproximativ peste două săptămîni ea a telefonat-o pe mama sa și plîngînd a comunicat că ea a fost amăgită de inculpată, care a vîndut-o cu 4000 de dolari la o altă doamnă, și care o impunea să practice prostituția, iar pașaportul ei de uz extern i-a fost luat de către o persoană de origine azerbaidjană.

Martorul Nedelcova Tatiana a declarat că familia ei este numeroasă, iar starea materială grea. Partea vătămată este fiica ei. Lucrînd ca măturătoare a văzut-o pe inculpată că discută cu fiica sa. La întrebarea ei despre ce discutau, a fost informată că inculpata o poate angaja la lucru peste hotare în calitate de cameristă la un hotel cu un salariu de 2000 dolari SUA lunar. Ea a fost împotriva plecării fiicei sale și din această cauză între ea și fiică se iscau certuri. Necătfînd la aceasta, fiica, fiind convinsă de inculpata care i-a perfectat actele, a plecat peste hotare. Peste un timp, ea i-a telefonat și i-a spus că aceasta a amăgit-o și că ea este obligată să se prostitueze.

Martorul Antipin Alexei a declarat că a dus-o pe pătimită la Aeroportul din Chișinău, la rugămintea inculpatei.

De asemenea, vina inculpatei se mai dovedește și prin probele anexate la dosar care au fost verificate în cadrul instanței de apel și anume: procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale din numele Tatiane Nedelcova, în care se comunică, că fiica ei Nedelcova Ana este vîndută în or. Dubai de către o persoană pe nume Tatiana; interpelarea către misiunea OIM și răspunsul de la misiunea OIM, în care este comunicat că cu suportul MAEIE, la 31.10.2011, Nedelcova Ana a fost repatriată în R. Moldova din Emiratele Arabe Unite; ordonanța și procesul verbal de ridicare de la Nedelcova Ana a titlului de călătorie pe numele respectivei și biletul avia; procesul-verbal de examinare a informațiilor parvenite de la Băncile comerciale, conform căruia în anul 2009, Milica Tatiana a primit transferuri bănești din Emiratele Arabe Unite prin intermediul Băncii de Economii.

Prin urmare, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că vina inculpatei este dovedită pe deplin și întemeiat a calificat acțiunile ei în baza art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal, ca trafic de ființe umane, exprimate prin recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.

Argumentele inculpatei invocate în apelul declarat, indică doar la unele neconcordanțe în declarațiile părții vătămate, date la urmărirea penală și cercetate în instanța de judecată. Verificând probele date s-au constatat inexactități în aceste declarații, dar care nu sunt semnificative. Or, declarațiile părții vătămate din cadrul examinării cauzei în prima instanță au fost date în modul stabilit de lege, cu respectarea tuturor drepturilor și intereselor participanților la proces.

De altfel, cele invocate de inculpată nu afectează cu nimic învinuirea concret adusă ei și detaliile menționate nu pot fi considerate ca esențiale ce ar afecta învinuirea și totalitatea de probe ce indică direct la inculpată că a comis acțiunile ce se cuprind în învinuirea înaintată.

La stabilirea pedepsei instanța de fond corect a ținut cont de pericolul social al faptei săvârșite, de datele ce caracterizează persoana inculpatei și anume, că fiind implicată în exploatarea sexuală a persoanelor în Emiratele Arabe Unite a fost anterior condamnată de 3 ori pentru infracțiuni similare.

Totodată, la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal, adică de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, că infracțiunea comisă de inculpată face parte din categoria infracțiunilor grave, de circumstanțele atenuante ale cauzei – ea are la întreținere trei copii minori, de cele agravante - anterior a fost condamnată de trei ori pentru proxenetism, antecedentul penal nefiind stins, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei.

Deci, prima instanța corect și întemeiat a conchis că inculpata poate fi corectată și reeducată doar în condițiile izolării ei de societate, deoarece fapta comisă de ea prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, cât și personalitatea sa este periculoasă, deoarece fiind anterior condamnată de mai multe ori careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a făcut.

Prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatei o pedeapsă reală cu închisoarea, care este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată, pe motivul lipsei în acțiunile ei a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Recurenta a indicat că hotărârile adoptate sînt bazate pe presupuneri, deoarece acuzatorul de stat n-a prezentat probe suficiente pentru demonstrarea vinei sale în comiterea infracțiunii incriminate, astfel fiind învinuită și condamnată pentru o crimă pe care n-a comis-o, bazîndu-și concluzia doar pe depozițiile părții vătămate care sunt contradictorii cu celelalte probe din dosar.

Atît organul de urmărire penală cît și instanța de fond neîntemeiat au constatat poziția de vulnerabilitate a părții vătămate și greșit au încadrat acțiunile ei în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Mai mult, n-au fost dobîndite dovezi că partea vătămată a fost exploatată sexual, deoarece conținutul sintagmei exploatare sexuală se răsfrînge asupra acțiunilor prin care se urmărește tragerea de foloase de pe urma impunerii victimei la practicarea prostituției sau a altor acțiuni cu caracter sexual.

Instanța a condamnat-o făcând trimitere la antecedentele penale, însă nu a luat în considerație că ea este mamă a trei copii minori și că nu a comis fapta incriminată, neținând astfel cont de prevederile art. 8 Cod de procedură penală - prezumția nevinovăției.

Instanțele n-au apreciat în modul cuvenit probele prezentate pe caz, ceea ce a dus la emiterea unei sentințe ilegale și neîntemeiate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale ultimei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile părții vătămate Nedelcova Ana, martorilor Nedelcova Tatiana și Antipin Alexei, procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale din numele Tatiane Nedelcova, în care se comunică, că fiica ei Nedelcova Ana este vîndută în or. Dubai de către o persoană pe nume Tatiana; interpelarea către misiunea OIM și răspunsul de la misiunea OIM, în care este comunicat că cu suportul MAEIE la 31.10.2011 Nedelcova Ana a fost repatriată în R. Moldova din Emiratele Arabe Unite; ordonanța și procesul verbal de ridicare de la Nedelcova Ana a titlului de călătorie pe numele respectivei și biletul avia; procesul-verbal de examinare a informațiilor parvenite de la Băncile comerciale, conform căruia în anul 2009, Milica Tatiana a primit transferuri bănești din Emiratele Arabe Unite prin intermediul Băncii de Economii, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel și recursul ordinar (*pct. 3 și 5 din decizie*).

La stabilirea pedepsei inculpatei, instanțele au ținut cont de prevederile art. 75-77, 84 alin. (4) Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. În cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte

infrațiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, instanța de judecată, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2 și 4 din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei, în special privind pedeapsa aplicată inculpatei.

Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpata este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile atacate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Milica Tatiana Mihail, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 02 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, declarat de inculpata

Milica Tatiana Mihail, născută la 30 martie 1983 în s. Samoilovka, regiunea Odessa, Ucraina, locuitoare a s. Slobozia-Dușca, r-nul Criuleni, cu viza de reședință în or. Dubăsari, str. Dzerjinschi 25, ap. 34, cetățeană a R. Moldova, condamnată anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Criuleni din 20 ianuarie 2010, în baza art. 220 alin. (1), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

2) prin sentința Judecătoriei Criuleni din 20 mai 2010, în baza art. 220 alin. (2) lit. c), 90 Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

3) prin sentința Judecătoriei Criuleni din 05 aprilie 2011 și decizia Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2011, în baza art. 220 alin. (2) lit. c), 96 Cod penal la 5 ani închisoare, cu amînarea executării pedepsei pînă la 19 mai 2017, adică pînă la împlinirea vîrstei de 9 ani a copilului Milica Valeria, a.n. 19.05.2009;

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Milica Tatiana Mihail, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 02 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun